

Două mere

Ina M.

Două mere într-un coș
Unul galben, unul roș'
Se-ntreceau în laude,
Poate careva le-aude!

“-Eu am tenu'-mbujorat,
Soarele cel lăudat
Mângâiere-ntreaga vară
Mi-a dat pentru ast' comoară!”

“-Tu crezi că nu am primit,
De cu zori la asfințit,
Raze calde? A fost darnic
Soarele ce nu-i fățarnic! “

“-Da, da, cum să nu, surato...
Pielea ta a sărutat-o
Ploaia, vântul, mii de nori,
De-aia n-ai 'n obraji bujori!”

“-Ca să ne urmăim destinul,
Cu savoarea și parfumul,
Pielea netedă și forma,
Culorii îi facem seama!”

Merele -ar mai fi spus multe,
Argumente-aducând sute
În disputa frumuseții...
Dar văzându-le, băieții
Care se jucau prin casă
S-au apropiat de masă
Și cu pofta cea mai mare
Le-au mâncat fără suflare!

Tâlcul acestei povești
Este, dacă nu-l ghicești,
Că avem un scop cu toții
Și plătim tributul vieții
De-a fi unici cât trăim,
Având același destin!